

ПОДВОДЯ ИТОГИ

Ежегодно в последнее воскресенье января в Беларуси отмечается День белорусской науки. Занятые в этой сфере студенты, преподаватели и сотрудники нашего университета постоянно принимают участие в различных конкурсах, конференциях, круглых столах и других мероприятиях, где показывают хорошие результаты. Не стал исключением и 27-й Республиканский конкурс научных работ, об итогах которого рассказал Евгений Яковлевич АРШАНСКИЙ, доктор педагогических наук, профессор, проректор по научной работе ВГУ имени П.М. Машерова:

– В этом году студенты нашего университета показали достойные результаты на Республиканском конкурсе научных работ. Особо хочется отметить факультет социальной педагогики и психологии, факультет гуманитаристики и языковых коммуникаций, а также факультет математики и информационных технологий. Все работы, представленные ФСПиП, получили категории. Что касается ФГИЯК и ФМИИТ, то у них лишь по одной работе осталось без категории.

Отмечу также, что по итогам 27-го Республиканского конкурса научных работ студентов у нас трое лауреатов. Два представителя факультета химико-биологических и географических наук (научные руководители – Ольга Михайловна Балаева-Тихомирова, кандидат биологических наук, доцент и Андрей Борисович Торбенко) и один представитель факультета социальной педагогики и психологии (научный руководитель – Сергей Леонидович Богомаз, кандидат психологических наук, доцент). За-

РЕЗУЛЬТАТЫ РЕСПУБЛИКАНСКОГО КОНКУРСА НАУЧНЫХ РАБОТ СТУДЕНТОВ

	2019 год	2020 год
Подано работ	149	158
Работы с категориями	120 (80,5%)	135 (85,4%)
Лауреаты	2 (1,3%)	3 (1,9%)
I категория	25 (16,8%)	34 (21,5%)
II категория	53 (35,6%)	65 (41,1%)
III категория	40 (26,8%)	33 (20,9%)
Работы без категории	29 (19,5%)	23 (14,5%)

мечу, что студенческие работы, написанные под руководством О.М. Балаевой-Тихомировой, уже второй год подряд получают первые категории и звания лауреатов.

Я считаю, что для студентов участие в Республиканском конкурсе научных работ – это отправная точка в формировании будущего ученого, ведь победители конкурса становятся нашими магистрантами и аспирантами, кандидатами и докторами наук.

К слову, в нашем университете выстраивается целая система вовлечения студентов младших курсов в научную деятельность. Думаю, уже в ближайшее время она докажет свою эффективность.

● СУРАЗМОЎЦА

НАВУКА НЕ СТАЎЦЬ НА МЕСЦЫ

Пра прафесійнае станаўленне, новую пасаду і планы на будучыню я пагутарыла з Любоўю Якаўлеўнай ГЛАЗМАН, кандыдатам філалагічных навук, дацэнтам кафедры літаратуры, а з гэтага навучальнага года – старшынёй студэнцкага навуковага таварыства ВДУ імя П.М. Машэрава.

– Ведаю, што вы вучыліся па спецыяльнасці «Руская філалогія». Чаму зрабілі менавіта такі выбар?

– Мова і літаратура былі, напэўна, маімі самымі любімымі прадметамі ў школе (Любоў Якаўлеўна вучылася ў СШ №10 г. Віцебска – заўвага аўтара). Таму і выбрала філалагічны факультэт. Тут я займалася тым, што мяне сапраўды цікавіла. Вельмі ўдзячна ўсім выкладчыкам, многія з іх сталі маімі калегамі.

– Мабыць, калі вы былі студэнткай, то разважалі пра тое, дзе будзеце працаваць пасля размеркавання?

– Думала, што паеду ў якую-небудзь вёску. Мяне гэта не бянтэжыла. Наадварот, было цікава, як і што будзе. Перажывала толькі, што прыйдзеца самой вырашаць розныя бытавыя пытанні, да якіх я была не падрыхтавана. Але была не супраць даведацца, што такое самастойнае жыццё. Тым не менш, на пятым курсе шукала працоўнае месца ў Віцебску.

– І вы вырашылі пайсці вучыцца далей?

– Так. Потым былі магістратура, аспірантура. Тады на гэты выбар паўплывала мая сяброўка, а цяпер і калега Вольга Фёдарэўна Сянькова. Шчыра кажучы, у студэнцкія гады ніколі не думала, што стану выкладчыкам ва ўніверсітэце. Але, будучы аспірантам ВДУ імя П.М. Машэрава дзённага аддзялення, уладкавалася працаваць у Полацкі дзяржаўны ўніверсітэт. Тым не менш, адчувала, што ВДУ – мой ўніверсітэт, родны, блізка да сэрца, дзе я атрымліваю падтрымку ад калег. Мне пашанцава-

ла па жыцці, бо я заўсёды займалася і займаюся тым, што мне сапраўды падабаецца.

– Памятаеце вашы першыя практычныя заняткі ў якасці выкладчыка?

– Вядома, памятаю! Гэта была руская мова як замежная ў Полацкім дзяржаўным ўніверсітэце. На першую пару да мяне прыйшоў толькі адзін ліванец, на якім я як след папрактыкавалася. Затое пасля ўвесь год студэнты хадзілі да мяне надзвычай дружна і рэгулярна, нягледзячы на нязручны для іх расклад і пятыя пары ўвечары – так добра і цікава пайшла наша сумесная праца.

– З гэтага навучальнага года вы ўзнавальваеце студэнцкае навуковае таварыства (СНТ) у нашым ўніверсітэце. Як вам працуецца на новым месцы?

– Гэта вельмі адказная і цікавая праца. СНТ – магчымасць дапамагчы студэнту раскрыцца. Добра, што студэнцкая навука ніколі не стаіць на месцы. На кожным факультэце ёсць хлопцы і дзяўчаты, якія рыхтуюць даклады на канферэнцыі, удзельнічаюць у іншых навуковых конкурсах. І гэтыя іх імкненні трэба падтрымліваць.

– Што б вы парайлі студэнтам, якія жадаюць заняцца навуковай дзейнасцю?

– Калі гаварыць пра студэнцкае таварыства, то найперш рэкамендую не баяцца слова «навука». Напрыклад, тэрмін «курсавая праца» для студэнтаў гучыць страшна, а калі ім патлумачыць, што на пачатковым этапе трэба толькі прачытаць твор і выказаць свае думкі пра яго, усё становіцца зразумела.

Студэнтам трэба памятаць, што яны паступілі ў адзін з лепшых ўніверсітэтаў, які прапановуе шмат магчымасцяў для самарэалізацыі, трэба толькі імі скарыстацца.

– Дзякуй за змястоўную гутарку.

Алена САВІЦКАЯ,
студэнтка 1 курса ФГІМК.